



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. T. P.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupen Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem sídlem 702 00 Ostrava
– Moravská Ostrava, Stodolní 7/834

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2023 č. j. OAM-5321-21/ZR-2023, ve věci
zrušení povolení k přechodnému pobytu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byl podle § 87f odst. 3 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění platném ke dni 30. 6. 2023 (dále jen zákon č. 326/1999 Sb.), přechodný pobyt žalobce jakožto rodinného příslušníka občana Evropské unie a žalobci byla podle § 87f odst. 4 zákona o pobytu cizinců stanovena lhůta k vycestování 30 dnů od právní moci rozhodnutí od ukončení přechodného pobytu. Žalobce namítal, že správní orgán dostatečně nezvážil všechna fakta jeho rodinného života a nezohlednil dostatečně všechny dopady rozhodnutí v kontextu rozhodnutí § 174a odst. 1

zákonu o pobytu cizinců. Stejně tak je v rozporu s článkem 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, neboť nepřiměřeně narušuje jeho vztah se synem a podíl na jeho dalším možném vývoji, především neadekvátně ovlivňuje finanční zázemí syna a ekonomické poměry. Správní orgán pouze stroze stran ekonomických dopadů konstatoval, že zrušením přechodného pobytu nebude vyživovací povinnost žalobce k dospělému synovi žádným způsobem dotčena. Takové posouzení nelze vnímat za dostatečné, zvláště v případě, kdy jeho ekonomická činnost je dána zde na území ČR a její výkon je znemožněn v zemi původu. Nemá tedy jinou možnost, jak syna adekvátně vyživovat mimo území ČR. Je třeba také zdůraznit, že nemá povinnost pouze svého syna vyživovat, ale taktéž se podílí na jeho vývoji a další korekci jeho života, má právo s ním sdílet každodenní záležitosti v úplné rodině. Tyto aspekty však správní orgán rovněž nehodnotil, proto je přesvědčen, že se přiměřeností rozhodnutí nedostatečně zabýval.

2. Žalobce dále uvedl, že pro jeho činnost jsou důležité zejména vazby na obchodní trh v České republice a obchodní zvyklosti tohoto státu, má již vybudovanou zákaznickou síť a nelze tyto skutečnosti při hodnocení přiměřenosti opomíjet. Poukázal také na jeho nežádoucí omezení v zajištění vyživovacích povinností a dalšího zaopatření syna při opuštění současné pozice na trhu v ČR.
3. Správnímu orgánu dále vytkl, že jeho zdravotní stav hodnotil pouze zevrubně v intencích překračujících odborné lékařské závěry, neboť dospěl k obecné domněnce, že kromě vydání zákazu řízení motorových vozidel, ze zpráv nijak nevyplývá, že by byl výrazně omezen v běžném způsobu života, popř. odkázán na trvalou pomoc jiné osoby. Tento závěr nemá oporu v jím tvrzených faktech. Opakovaně poukazoval na svou závislost na družce a především synovi, kteří mu pomáhají mimo jiné v realizaci podnikání a s tím souvisejících činnostech. Pokud správní orgán vychází z jejich spolupachatelství při trestné činnosti, pro které nelze tyto rodinné vazby považovat za důvod, proč by mu mělo být ponecháno pobytové oprávnění, pak je takový výklad poněkud zužující a nemá oporu v zákoně o pobytu cizinců. Ustanovení § 174a je naopak zapotřebí vykládat restriktivně, rodinné vazby jsou naopak podstatným důvodem pro ponechání pobytového oprávnění, nato v situaci, kdy nemá jiné pobytové možnosti, jak na území ČR svůj rodinný život realizovat, když jiná forma pobytu, než pobyt přechodný, je v jeho případě vyloučena.
4. Domnívá se, že veřejný pořádek je mimo jiné představován také právem dětí žít v prostředí co nejúplnější rodiny. Na tom nic nemění fakt, že syn je již zletilý, neboť zletilost se s nezávislostí na rodičích nedá slučovat. Reálná potřeba rodinného a ekonomického zázemí nekončí 18. rokem věku, ale je kontinuální po celou dobu vývoje, potažmo života jeho syna.
5. Žalobce zdůraznil, že již více než rok se žádné trestné činnosti nedopouští, za předchozí trestnou činnost si odpykává uložený trest. I přesto, že nebyl seznámen s existencí řízení o zrušení pobytového oprávnění, již po celou dobu od posledního odsouzení žije spořádaný život jako plnohodnotný člen společnosti. Veškeré protiprávní jednání nelze považovat za narušení veřejného pořádku, je třeba se takovým jednáním zabývat podrobněji. Postup správního orgánu nebyl v kontextu tohoto rozhodování správný, resp. tento pojem nebyl ve vztahu k němu správně interpretován, neboť správní orgány nezvažily všechny okolnosti jeho protiprávního jednání a úvahy o možném páčání takové činnosti v budoucnu, a tedy narušení veřejného pořádku v budoucnu, jak to předpokládá zákon o pobytu cizinců, je pouhou domněnkou správního orgánu. Žalobce poukázal zejména na absenci konkrétního posouzení dopadu protiprávního jednání na veřejný pořádek a v čem je spatřováno skutečné

ohrožení společnosti v budoucnu v takové intenzitě, která odůvodňuje vydání napadeného rozhodnutí. Správní orgán v napadeném rozhodnutí uvádí pouze ohrožení veřejného pořádku z důvodu opakovaného páčání trestné činnosti a hrozby dalšího páčání v budoucnu, aniž by posoudili další související okolnosti mimo jiné i skutečnost, že uložené tresty vykonává a daňovou povinnost si splnil. Pokud v této souvislosti správní orgán hodnotil pokračující trestnou činnost a opakované porušování právních předpisů ČR jako významnou pro zrušení pobytového oprávnění, bagatelizují dopad do jeho osobních i majetkových poměrů a schopnost účinné právní represe uložených trestů i poté, co byly uloženy nestranným soudem, aniž by řádně vyhodnotily intenzitu narušení veřejného pořádku odůvodňující zrušení pobytového oprávnění. Závěry jsou nejen alibistické, ale svědčí o překračování legitimních kompetencí správních orgánů. Pouhé tvrzení o hrozbě narušení veřejného pořádku v budoucnu a opakování trestné činnosti nemůže takové závěry odůvodnit. Ponecháním pobytového oprávnění jeho osobě není dotčen veřejný pořádek v intenzitě závažného narušení a hrozby pro ČR a společnost, a to zejména v budoucnu. Nepřiměřenost dopadu napadeného rozhodnutí do jeho následného života je zcela v rozporu se zásadou legitimního očekávání a je ve světle aplikace § 174a zákona o pobytu cizinců neproporcionální k zásahu do jeho soukromého a rodinného života.

6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření uvedl, že trvá na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí, námitky žalobce shledává nedůvodnými, v podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval.
7. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.
8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že na základě obdržení podnětu, a to rozsudku Okresního soudu v Přerově č. j. 4 T 81/2022-2299 správní orgán z moci úřední zahájil řízení o ukončení přechodného pobytu žalobci dle § 87f odst. 3 písm. f) zákona o pobytu cizinců doručením oznámení o zahájení řízení žalobci do vlastních rukou dne 21. 3. 2023. Žalobce získal přechodný pobyt dne 23. 3. 2022, jakožto blízký rodinný příslušník občana ČR. Na území České republiky žije dospělý syn žalobce S. N. K., narozen X, státní příslušník České republiky a jeho matka R. K. K., narozena X, státní příslušnice České republiky. Žalobce pobývá na území České republiky zhruba od roku 2007, trvalý pobyt měl udělený do 9. 11. 2020, kdy mu byl pravomocně zrušen v rámci řízení č. j. OAM-30/ZR-2020. Přechodný pobyt mu byl následně udělen dne 23. 3. 2022. Dle žalobcem doložených lékařských zpráv byl žalobce v měsíci květnu 2023 ošetřen v Městské nemocnici Ostrava s bolestmi hlavy a bylo mu diagnostikováno zhoršení zraku. Kromě lékařem vydaného zákazu řízení motorových vozidel, z lékařských zpráv nevyplývá, že by žalobce byl výrazně omezen v běžném způsobu života, popř. odkázán na trvalou pomoc jiné osoby. Syn žalobce je ve věku 21 let a společně se svou matkou žije ve společné domácnosti s žalobcem. Součástí správního spisu je také zpráva o pobytové kontrole. Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že žalobce byl soudy České republiky čtyřikrát pravomocně odsouzen za spáchání úmyslné trestné činnosti. Poprvé byl odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 6 č. j. 2 T 19/2019 pro spáchání přečinu neoprávněného nakládání chráněnými volně žijícími

živočichy a planě rostoucími rostlinami, odsouzen byl k trestu odnětí svobody v trvání 5 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 12 měsíců. Ve druhém případě byl odsouzen trestním příkazem Okresním soudem v Ostravě č. j. 74 T 79/2019 pro spáchání přečinu porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží podle § 244 odst. 1 trestního zákoníku, přečinu porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1 trestního zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 14 měsíců a k peněžitému trestu ve výměře 6 000 Kč. Dále byl žalobce odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě č. j. 10 T 139/2019 pro spáchání přečinu porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží podle § 244 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 16 měsíců a peněžitému trestu 6 000 Kč. Dále byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Přerově č. j. 4 T 81/2022 pro spáchání zločinu krácení daně, poplatku apod. povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku, přečinu porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1 trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 3 let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 5 let. Podle citovaného rozsudku žalobce v tomto případě na území Moravskoslezského a Olomouckého kraje nejméně o května 2020 do 5. 2. 2021 po předchozí vzájemné domluvě s dalšími 6 spoluobviněnými v úmyslu zkrátit daň a obohatit sebe ke škodě České republiky, se ve vzájemné kooperaci podílel jako člen společenství více osob s vnitřní organizační strukturou s rozdělením funkcí a dělbou činnosti, na soustavném páchání úmyslné trestné činnosti, kterou organizoval v místě svého bydliště, popř. na jiných místech, a to tak, že za účelem dosažení zisku nabízel a distribuoval tabák a tabákové výrobky bez označení platnými tabákovými nálepkami, bez dokladu prokazujících jejich zdanění nebo jejich oprávněného nabytí bez daně, přičemž takto jednal dlouhodobě a opakovaně s cílem získat neoprávněný majetkový prospěch a za tímto účelem nejméně ve 25 případech v období od 12. 5. 2020 do 5. 2. 2021 zajišťoval nákup a následnou distribuci tabáku a tabákových výrobků bez označení platnými tabákovými nálepkami, kdy různými způsoby komunikaci domlouval převzetí a předání tabákových výrobků s dalšími osobami ve skupině, taktéž určoval nákupní a prodejní cenu, množství nakoupeného zboží, způsob jeho dopravy a čas jeho předání, přičemž tabákové výrobky a tabák ke kouření rovněž prodával přímo koncovým uživatelům, a to buď v okolí svého bytu na ulici Repinova v Moravské Ostravě, kdy k této činnosti často využíval svého syna S. K. a svou partnerku R. K. K., dále tyto výrobky nabízel k prodeji v prostředí prodejny potravin, kterou provozoval na ulici Vratimovská, městské části Moravská Ostrava, příp. dle potřeby tyto výrobky svým zákazníkům rozvážel a popsáním úmyslným jednáním způsobil celkem škodu na spotřební dani z tabákových výrobků na úkor rozpočtu České republiky ve výši nejméně 4 255 492,60 Kč. V podrobnostech soud odkazuje na zjištění žalovaného z citovaných rozsudků soudů, jak jsou uvedena v napadeném rozhodnutí, neboť korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná.

10. Podle ust. § 87f odst. 3 písm. f) zákona o pobytu cizinců, ministerstvo ukončí rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie přechodný pobyt na území, pokud ohrožuje bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, není-li zahájeno řízení o správním vyhoštění.
11. Soud souhlasí se správním orgánem stran jeho závěrů, že zcela jednoznačně bylo prokázáno, že žalobce závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, a to opakovanou trestnou činností, za kterou byl v minulosti pravomocně odsouzen. I dle názoru soudu stupeň

závažnosti narušování veřejného pořádku byl opakovaně navýšen, a to zejména žalobcovým nulovým respektem k vydaným rozsudkům a rozhodnutím. Žalobce se protiprávního jednání dopouštěl v době předtím, než mu bylo udělené současné pobytové oprávnění a v páčání úmyslné trestné činnosti pokračoval i poté, co mu byl pobytové oprávnění uděleno. V minulosti udělené povolení k trvalému pobytu bylo rozhodnutím správního orgánu ukončeno, a to rovněž z důvodu opakovaného páčání trestné činnosti. I přes tyto skutečnosti, kdy žalobci byla dána druhá šance a poté, co si požádal o udělení přechodného pobytu, bylo jeho žádosti vyhověno, žalobce se znovu dopustil závažné majetkové trestné činnosti, kdy svou protiprávní činností připravil Českou republiku o více jak čtyři a čtvrt milionů korun. Okolnost, že žalobce škodu hradí či uhradil, je dle názoru soudu bez právního významu a v žádném případě nesnižuje závažnost odsouzení. Škoda, kterou žalobce opakovaným protiprávním jednáním České republiky způsobil, se každým odsouzením zvyšovala od částek v řádech tisíců až po několika milionovou škodu způsobenou právě posledním odsouzením, jak správně přiléhavě poznamenal žalovaný. Soud sdílí názor žalovaného, že žalobce zcela pohrdá právním systémem České republiky, když v okamžiku podmíněného odsouzení dál páchal trestnou činností. Tímto chováním dal jasně najevo, že zákony České republiky dodržovat nehodlá a zcela oprávněně správní orgán nemá naprosto žádné záruky, že tomu nebude do budoucna jinak. Popsané skutky prokazují to, že chování žalobce zcela prokazatelně představuje aktuální, skutečné a dostatečně závažné ohrožení základních zájmů společnosti, zejména zájmu na dodržování zákonů ČR, zájmu na ochraně veřejného pořádku, ochraně většinové společnosti a zcela prokazatelně se jedná o závažné narušování veřejného pořádku, a to opakovaně a dlouhodobě. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že byla splněna podmínka pro ukončení přechodného pobytu uvedená v § 87f odst. 3 písm. f) zákona o pobytu cizinců.

12. Hovořil-li žalobce o tom, že závěry žalovaného nemají oporu v provedeném dokazování, resp. naznačoval nedostatky v oblasti skutkových zjištění, nelze takové námitce přisvědčit. I z žaloby je zřejmé, že sám žalobce nerozporuje, jakou trestnou činností, kdy spáchal, že za ni byl odsouzen a k jakým trestům. Tyto otázky jsou ostatně ve správním spise dobře zdokumentovány.
13. Co se týče dalších námitek žalobce, který brojí proti posouzení přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, soud především odkazuje na podrobné odůvodnění rozhodnutí žalovaného včetně přiléhavé judikatury Nejvyššího správního soudu např. rozsudku č. j. 10 Azs 312/2016-59. Z judikatury NSS vyplývá, že správní orgány jsou povinny nad rámec jejich povinností stanovené v § 174a zákona o pobytu cizinců možným porušením článku 8 Úmluvy, který je přímo aplikovatelný (viz rozsudek č. j. 6 Azs 422/2017-29), a to v situaci, kdy účastník před správními orgány sám nepřiměřenost zásahu do svého soukromého a rodinného života a porušení článku 8 Úmluvy dostatečně konkrétně namítne. Jak již výše uvedeno, ust. § 174a zákona o pobytu cizinců uvádí kritéria, kterými by se měl správní orgán při posuzování přiměřenosti dopadů, rozhodnutí věnovat. Z napadeného rozhodnutí je dle názoru soudu zřejmé, že všemi kritérii rozhodnými pro dané řízení a uvedenými v § 174a zákona o pobytu cizinců, se žalovaný řádně a velmi podrobně zabýval na str. 6 – 9. Soud v podrobnostech na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje, neboť se závěry správního orgánu zcela souhlasí. Porovnají-li se výše uvedené důvody pro zrušení trvalého pobytu, recidivou, ignorováním pravomocných rozsudků a páčání trestné činnosti i po odsouzení, nelze než konstatovat, že i přes rodinné vazby žalobce, je zrušení trvalého pobytu v tomto případě přiměřené.

Nelze odhlédnout od toho, že žalobce se v posledním případě dopustil nejzávažnější trestné činnosti ve spolupachatelství se svými nejbližšími rodinnými příslušníky, tedy zletilým synem a partnerkou. V minulosti byl již ve správním řízení zrušen jeho trvalý pobyt právě z důvodu jeho předchozí trestné činnosti. Poté, co získal přechodný pobyt rodinného příslušníka, byl opět pravomocně odsouzen. Z toho je zřejmé, jak výše uvedeno, že trestné činnosti se dopouštěl i v době, kdy s ním bylo již vedeno řízení o zrušení trvalého pobytu a v trestné činnosti pokračoval i poté, co mu byl trvalý pobyt zrušen. Proto ve shodě se správním orgánem i dle názoru soudu musí nést důsledky svého protizákonného jednání, kterým navíc dal jasně najevo pohrdání zákony České republiky. I proto nemůže být v daném případě vydané rozhodnutí nepřiměřené, a to i s přihlédnutím k tomu, že v případě žalobce se jedná o recidivistu a aktuální hrozba a ohrožení veřejného pořádku stále trvá, s ohledem na jeho chování po celou dobu pobytu v České republice. Zrušení přechodného pobytu v tomto případě je zcela přiměřené. Správní orgán postupoval zcela v intencích relevantní judikatury, na kterou v napadeném rozhodnutí odkázal a rovněž z ní citoval.

14. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s.
15. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti žádné další náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28.06.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně